

for dem at optage Laan til høj Rente, hvilket vilde fordyre Fabrikernes Drift, ganske imod de Forudsætninger, paa hvilke den nuværende Sukkerordning hviler. Nu siger det ærede Medlem, at han heller ikke kræver af mig, at jeg skal indfordre dem, men at jeg meget vel kunde stille Forslag om, at Statskassen skulde have 9 Millioner, uden at indfordre dem. Men jeg maa dog mene, at dette vilde være ganske urimeligt her, hvor det drejer sig om private Virksomheder, at opstille et Forslag af den Natur, at man opførte det paagældende Beløb som en Værdi for Staten, naar Forholdet dog var dette, at Beløbet først skulde komme til Udbetaling til Statskassen langt senere.

For øvrigt vil jeg i Anledning af, at der var Tale om at faa det rette Billede, minde om, at dette Beløb er i Virkeligheden anvist overfor Rigsdagen i en helt anden Forbindelse. Det har ikke noget med det regnskabsmæssige at gøre eller for saa vidt med det formelle, vi her taler om, naar vi taler om Ændringsforslagene; men det har noget at gøre med det Ord, man brugte i denne Sammenhæng, Udtrykket „Billede“. Den Gang man foreslog at fortsætte med at nedsætte Brødprisen, fremhævede den daværende Indenrigsminister Hr. Rode, netop den Omstændighed, at man i den sidste Halvdel af Høstaaret havde disse Millioner til Raadighed, saa man kunde betragte det paa den Maade, at man brugte dem til at dække Nedsættelsen af Brødprisen med. Ærede Medlemmer vil, naar de ser efter i Rigsdagstidende, se, at dette kom stærkt frem under Forhandlingerne og paa flere Maader blev understreget.

Det ærede Medlem omtalte sluttelig Centralkontorets Virksomhed og den Betsvarelse, jeg har givet under Punkt 10 i den Skrivelse, som er fremsendt til Finansudvalget. Det ærede Medlem sagde, at han havde overvejet, om han burde stille noget Ændringsforslag i den Henseende, men at han var kommet til det Resultat, at han ikke vilde gøre det; og det finder jeg var meget rimeligt og naturligt af det ærede Medlem, da Forholdet er det, at der ikke er indbetalt noget Beløb i Statskassen og det slet ikke er Meningen, at der skal indbetales noget Beløb, før Kon-

toen bliver opgjort, og det viser sig, om der overhovedet bliver noget Beløb for Statskassen at faa. Jeg finder det fuldstændig naturligt, at det ærede Medlems Overvejelser endte med, at han ikke vilde stille noget Forslag i saa Henseende. Det ærede Medlem var inde paa Principperne med Hensyn til Centralkontorets Virksomhed. Disse Principper kan vi drøfte, naar Afslutningen kommer, og det viser sig, hvilke Principper der har været fulgt under den Ledelse, der nu faar med det at gøre fra ministeriel Side.

Thomas Larsen: Under Nr. 95 findes der en Bevilling paa 50 000 Kr. som Tilskud til Landsforeningen „Arbejde adler“. Som Medlem af Bestyrelsen for dette Selskab føler jeg det som en Pligt at bringe den højtærede Indenrigsminister og Finansudvalget en Tak for denne Bevilling. Denne Tak gælder ogsaa den forrige Indenrigsminister, Hr. Rode, som har vist megen velvillig Forstaaelse med Hensyn til Selskabets Trang til en saadan Bevilling og har tilsagt os sin Støtte; det glæder mig ganske overordentlig, at den nuværende højtærede Indenrigsminister her har vedgaaet Arv og Gæld efter sin Forgænger. Det siger sig selv, at for en Virksomhed som „Arbejde adler“ har Krigen og Dyr-tiden voldt maaske endogsaa større Forstyrrelse end for de fleste andre sociale Institutioner. De ejendommelige ekstraordinære Forhold har kuldkastet alle Beregninger og bragt et meget stort Driftsunderskud. Dette vil nu nogenlunde kunne dækkes; hvad der ikke kan andet end være en stor Tilfredsstillelse for os, som har med Selskabets Ledelse at gøre. Det er derfor med stor Glæde, vi har set denne Bevilling paa Tillægsbevillingslovforslaget; og ikke mindst er det mig en Glæde, at jeg deri ser en Anerkendelse af „Arbejde adler“'s samfundsnyttige Virksomhed.

Ligeledes har jeg en Tak at bringe den højtærede Kirkeminister for en Bevilling paa 13 500 Kr., som findes under Nr. 97 paa Ændringsforslagslisten, til en Kirke i Kvissel. Jeg takker den højtærede Kirkeminister, fordi han saa resolut har stillet Forslag til denne Bevilling. Den, der hjælper straks, hjælper to Gange, og det har den højtærede Kirkeminister